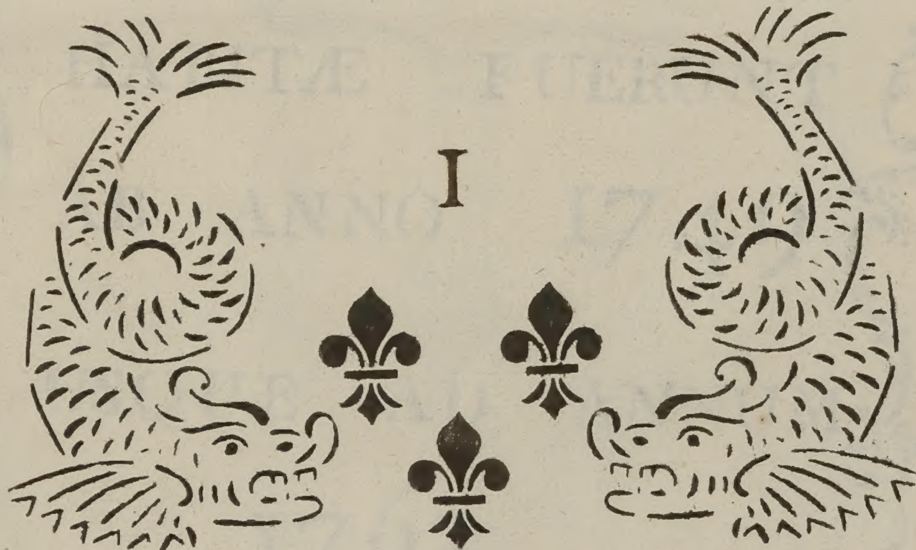
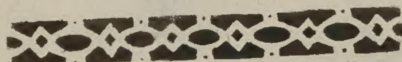

COLLECTIO

THESIUM

COLLECTIO THESIUM QUÆ IN REGIIS SCHOLIS CHIRURGORUM HABITÆ FUERUNT AB ANNO 1749 USQUE AD ANNUM 1763

1749

D. O. M.

POSITIONES ANATOMICÆ
ET
CHIRURGICÆ.

EX ANATOMIA.

NATOMIA corporis humani partium, figuram, ſitum, connexiones, actionem & uſus inveſtigat. Structuræ partium cognitio accurata, & qualis Chirurgum decet, cadaverum diſſectione acquirenda. In nudâ & ſimplici partium contemplatione Chirurgus conquieſcet nuſquàm : cùm enim affectæ partis indicia ex actione læſâ, tanquam fonte præcipuo, hauriantur ; partium actiones rimari debet, ut affectus quibus contra naturam ſunt obnoxiæ faciliùs agnoſcat.

INTER varias corporis humani diviſiones, quæ illud in

truncum & artus partitur, hæc præ cæteris laudatur & præfertur. Trunci tres sunt partes, sive principales regiones; caput, thorax, & infimus venter. De vulneribus capitis acturus, partes tantùm quæ ad ea cognoscenda & curanda prorsùs sunt necessariæ, perlustrandas habeo.

SUPERIOR corporis regio quæ vertice & primâ vertebrâ circumscribitur, latiore & communi acceptione Caput appellatur. In duas partes, unam capillatam & alteram glabram, quæ facies est, dividitur. Strictiori sensu, caput ab *Hippocrate* propugnaculum ac domicilium cerebri dicitur; à *Celso*, quæ sola pars capillis tecta est, capitis nomine insignitur.

CAPITIS partes aliæ sunt externæ, aliæ internæ, sive continentes & contentæ. Continentium prima occurrit, crassiori cooperta epidermide cutis pilosa: huic antrorsum, frontales; à tergo, occipitales; ut ab iis moveatur: & à lateribus, temporales subjacent musculi.

CRANIUM octo ossibus, per suturas, seu pectinatim aut more dentatæ serræ commissis, componitur. Suturarum situm operæ pretium est perfectè cognoscere; suturas enim in capitis læsione erroris sibi ansam fuisse, ipse fatetur *Hippocrates*.

GNARIS minùs, aut minùs intentis fucum facere possunt quæ inter cranii suturas collocata quandoque reperiuntur officula; quæve Wormiana, à Wormio, qui primus eorum observator à quibusdam perhibetur, sunt denominata.

PLURIMA de suturarum usibus, ab antiquioribus rei Anatomicæ peritis, excogitata sunt. Cerebrum expurgatione indigere, & suturas cerebri fuliginum liberæ transpirationi inservire; experientiâ (ut ipsi credebant) annuente, asseverare non dubitarunt. Faciliorem quidem, inter cætera, fieri fœtûs eductionem, à membranosâ in locis suturarum connexione, constat; unde infantibus prodesse cranii suturas, eodem modo quo & aliis ossibus epiphyses, rationi & experientiæ consona videtur opinio.

OSSA cranii, tabellâ duplici donata, intùs & extrinsecùs membranâ immediatè succinguntur: ab unâquâquè vasa profi-

liunt, quæ intra geminas cranii laminas ſeſe inſinuant, meditullium interjectum, ſeu diploën, ad cranii nutritionem irrigatura. Membrana calvariam oſſeam exteriùs veſtiens, pericranium dicitur; quæ verò ſubſternitur, dura mater, ſeu dura-meninx nuncupatur.

De intimâ pericranii calvariæ adhæſione inter omnes conſtat; an verò adhæreat cranio dura mater, controvertitur. Neque, quantumvis hæcce lis facili negotio dirimenda videatur, alia eſt, pugnantium ſententiarum varietate, intricatior quæſtio.

Qui motum cerebri non imparem pulmonum actioni, ab aëris dilatantis ingreſſu, reſomniarunt neoterici; duram matrem numeroſiſſimis eſſe conflatam muſculis, inconſultâ naturâ, aſſerunt.

Firmissime, in ſtatu naturali, omnibus & ſingulis alligatur cranii punctis dura mater (*a*): ac proinde cujuſcumque motus incapax. Ab ampliore oſſium cranii aperturâ, in detectâ durâ matre qui videtur motus, non ab ipſius membranæ ſtructurâ; nec quod multis probabile, ab arteriarum, quibus refertur, motu repetendus; ſed ipſius maſſæ cerebri, ab arteriarum majorum pulſatione, alternatim elevatæ ac depreſſæ, non immeritò adſcribetur.

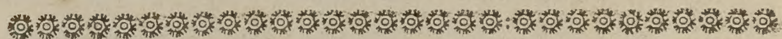
Duplici tunicâ arctiori nexu compactâ, dura-meninx componitur: altera externa oſſibus calvariæ contigua; altera interna candidior, aqueo humore tenuiſſimo oblita, variis in locis reduplicatur; ut cerebri dextram partem à ſiniſtrâ, cerebrum à cerebello ſejungat, & multiplices ſinus, ſeu rivos venarum vicarios, efformet.

Desecta detractâque craſſiori membranâ, conſpicua eſt pia mater ſeu pia meninx: hæc proprium eſt & immediatum cerebri velamen. Exteriorem ejus non modò tegit ſuperficiem, ſed in penitiores ejus pervadit receſſus. Cum eâ feruntur

(*a*) Quod quidem, Libro naturæ, cadaveris capite, aperto; Regiæ Scientiarum Academiæ Anatomicis, contrarium ex ſcriptorum auctoritate tenentibus, expoſuit Dominus Mery, dum viveret, è Regiâ Scientiarum Academiâ, Chirurgiæ Magiſter Pariſienſis & in Domo-Dei primarius.

arteriolæ cerebri ſubſtantiam permeantes.

Cerebrum, viſcus nobiliſſimum, ſedem animæ, (a) nervorum principium, & omnium corporis functionum primarium eſſe mobile, nemo non novit. Hìc mirabilem ejus ſtructuram, cavitates, protuberantias, concamerata atria, plexus labyrintheos, (b) helices &c. utpotè quæ minùs quoad uſum & actionem ſint cognita, & quæ minimè ad propoſitum noſtrum ducant, non contemplabimur.

EX CHIRURGIA.

Capitis vulnerum Ætiologia difficilis: hujus enim partis percuſſionum adeò diſpares eventus obſervantur, ut earum quæ graviores appareant, facili negotio interdùm ſanentur; quæ verò videantur leviores, lethales fiant.

Cutis cranii leviſſima ſunt vulnera: muſculi verò crotaphitis & pericranii læſiones, ſi minus rectè tractentur, graviores, eaſdem & lethalia ſubſequi ſolent ſymptomata.

Cranii ſolutæ unionis cauſa triplex diſtinguitur; inciſio perforatio, contuſio.

A cauſâ obtuſâ frangente & contundente ſolutæ continuitati in capite, diverſa à Græcis & Arabibus data ſunt nomina; ſed cùm indicationibus & curationi nihil omninò conferant, has denominationes viderint otioſi verborum indagatores. (c)

Certum & frequenti experientiâ, licet non conſtanti Chirurgiæ ſcriptorum omnium conſenſu, dari contrafiſſuras,

(a) Vid. Differt. à lugendo D. *de la Peyronie*, Chirurgo Regis Prim. in actis Regiæ Scientiarum Acad. ann. 1741.

(b) De quibus nova ſcripſit in Actis Regiæ Scient. Acad. ann. 1744. hujuſce Actûs Clariſſimus Præſes.

(c) His nominibus fruſtrà memoriam gravantibus, in Tractatu ſuo de Vulneribus Capitis rectè abſtinuit, M. *Rouhault* Victoris Amedei Regis Siciliæ conſiliarius & Chirurgus, Chirurgiæ in Univerſitate Taurinenſi profeſſor, in Chirurgiâ Magiſter Pariſienſis, è Regiâ Scientiarum Academiâ; qui, quondam Noſocomii Dicti *la Salpêtriere* per ſexennium, obtinendi Magiſterii cauſâ, fuerat Chirurgus primarius.

seu, fracturas à percussâ cranii parte, in locum non percussum.

CONTRAFISSURARUM tres esse species docent exercitatorum, (quibus maximè in Scientiâ Practicâ confidendum) observationes. Fiunt enim contrafissuræ; 1°. Tabulæ ossis internæ à percussâ exteriore non fissâ: 2°. Binæ quandoquè ossis lamellæ in parte quæ percussæ vicina est; 3°. Utriusque etiam non rarò laminæ, in eâ cranii parte quæ percussæ ex diametro opposita est.

LÆSIONUM capitis signa, alia fracturam cranii tantùm; aliqua læsionem cerebri, quædam materiam cerebrum vel meninges gravantem, indicant.

CRANII fracti signa, alia sunt præsumptiva, alia sensibus obvia. Præsumptiva, minùs ab accidentibus, quàm à corporis lædentis naturâ, pondere, duritie, & à percutientis viribus, desumuntur. Signa verè vera, tactu, vel visu, vel utroquè manifestantur.

JUDICATU minùs facilis cranii rima capillaris: ejus tamen dantur signa; inter quæ, efficax & indubitatum, post appositionem atramenti, ope scalpri, rimæ rasura.

FRACTÆ ossis tabulæ interioris, illæsâ exteriore, signa judicio solùm præsumptivo notanda veniunt: & licet nulla sint hujusce fracturæ signa quæ sensibus occurrant, certum est tamen ab accidentibus peritum sufficienter moneri Chirurgum; ut quandoque possit æger salvus fieri, si auxilia Artis, ritè, idoneoquè tempore, adhibeantur.

UT fractura cranii, quæ sine læsione cutis est, dignoscatur; emplastra è cerâ, thure, ladano, terebinthinâ, aceto, farinâ fabarum, capiti admovenda; & in fracti cranii loco, si quis sit, exsiccari, asserit *Bertapalia.* Ab hâc, vel aliâ ejusdem virtutis Medicinâ, saniei fracturam indicaturæ collectionem fieri posse, experimentis mihi fuit comprobatum.

SI statim à percussione ingruat sopor lethargicus, quem febris, oculorum & faciei rubedo, &c. proximè comitentur, cerebrum commotum demonstratur. Subsequente verò sopore

lethargico, quem dolores capitis, somnolentia, vomitus, rigores præsertim & horrores præcesserunt; manifestò indicatur meninges vel cerebrum à quâcumque materiâ lædi.

Commotioni cerebri ab accidentibus primitivis designatæ, parcissimâ victûs ratione, frequentioribusque sanguinis missionibus succurritur. Supervenientia verò accidentia, cranii per trepanationem citiùs instituendâ perforatione, (nisi à pericranii inflammatione oriantur) emendanda.

Fractura cranii, etiamsi nulla sint accidentia, non solùm causa, sed & signum trepanationem indicans, habeatur. Huic doctrinæ experientiam suffragari videre est in Actis Regiæ Chirurgorum Academiæ. Adversantium dicteria, (a) sanæ praxi minimè consona, rationibus imò posse infirmari, teneo.

Trepanationem absque periculo multiplicari testantur, de ossibus plenè nec non feliciter exemptis, observationes. Multiplicandæ autem trepanationis ratio, non semper ab extensione fracturarum, nec à materiæ per trepanationem vacuandæ foco remotiore, videtur repetenda. Crebra verò instituenda semper in ossibus pericranio simul & durâ matre valdè nudatis.

Detergendis cerebri vulneribus, ratione materiæ educendæ, diversa conveniunt remedia. Tenaces & glutinosæ sordes, usu mellis rosati cum spiritu vini apprimè eliquantur. Sordium redundantem egestum, speciem dissolutæ & quasi putrefactæ substantiæ cerebri præ se ferentem, augeri ab applicatione spiritûs vini, & oleis essentialibus balsamicis coërceri docent Illustrissimi Domini de la Peyronie experimenta. (b)

In ossis trepanati curâ, laminæ plumbeæ ad duram matrem vel cerebrum intumescens reprimendum à *Bellostio* accommodatæ, usus videtur improbandus.

(a) In libro maledicè scripto cui titulus, *Remarques sur les Mémoires de l'Académie Royale de Chirurgie.*

(b) Vid. Dissert. de Vulner. cerebri à Domino Quesnay in Actis Reg. Chir. Acad.

Has positiones, DEO JUVANTE, & Præside M. SALVATORE MORAND Artium & Chirurgiæ Magistro, è Regiis Scientiarum Parisiensi & Londinensi Academiis &c. Regio Librorum Censore, Militarium Nosocomiorum Inspectore Generali, Regiæ Chirurg. Academ. olim Secretario & Directore, *tueri conabitur* ANTONIUS LOUIS, *Metensis*, *Artium Magister Mussi-Pontanus*, *Regiæ Chir. Acad. Socius*, *& Nosocomii Generalis Parisiensis*, *in domo dictâ* LA SALPESTRIERE, *Chirurgus Præcipuus*.

de metz

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.

Die Jovis 25ᵃ Septembris à sesqui secundâ post meridiem ad septimam. Anno Domini 1749.

PRO ACTU PUBLICO

ET

SOLEMNI COOPTATIONE.

Typis DELAGUETTE Regiæ Chirurg. Academiæ Typographi 1749.